

Hakkın Dergahı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 10 Ağustos 2024

Yorgun ve solgun renklerin gücü adına...

Gücüme gitmiyor artık ne aldatılar ve de yürek alıntıları:

Ben ki...

Bir magma.

Sen ki...

Çeperinde saklısın rüyalarımın ve aşkın endamında yiten anılarımın ve gençliğimin anlarında kayıtlı imiş meğerki hem öncem hem sonram hem de kayıp öznenim ve dümenini kırdığım geminin kaptanı olmakla iştiğal kayda değer bulunmayan acılarımdan firar etti edecek iken ruhum:

Basmakalıp deyişlerin ve söylemlerin uzağında aslında tuzağına düştüğüm cihanın sözüm ona da neferi sevginin kimse, yalan ve yalancı dostların düşmanım olma ihtimalini yok saymak kadar kendimi yok saydığımın da farkında bir elem bir can pazarı ve işte tükenen takatimin sürgün edildiği o kayıp yarımada'nın tek yerlisiyim yabancı olduğum kadar kendime o halde başlayayım anlatmaya kimse içimi karartan kimse akça teninde ilhamın sözcüklerime nokta koyan bir isyan ve nice isyankâr, alabildiğine uzak olduğum kadar yalan cihandan ve işte günbegün adım adım yaklaştığım Rabbin Dergâhında varsın olsun kabrim olsun beni içine çağırın sesi.

Bir cenk ki.

Bir kıyım.

Bir siper ne ki alt üst edildiğim sevginin kıyama durduğu satır arasında ve işte aşkın İlâhi Gücüne vakıf sarmalında hüznün doğaüstü haizi olduğum sergüzeşt hüznün ve gücün de endamında sadık olduğum

yüce Mevla'm ve O Yüce Makam.
Renkler var alacalı bulacalı.
Sesler var ve sevgiler ve işte münazara ettiğim yetiler nasıl da yalancı...
Tekbir getiren iken iç sesim.
Elasında gözlerimin, yeşeren yaşaran bilumum cümle netice itibari ile devranı alttan aldığım kadar insan soyunu ve işte soyağacım ve işte soy ismim babamın mirası iken nice öğreti ayaktayım başım nasıl da dimdik ve Araf'tayım sökün ettiğim nice iklim ve işte beni yutan kara delik ve işte kara gece ve kara gecede yürüyen kara karınca ve işte onun ayak sesine duyabilirken yüce Mevla bense her tökezlediğimde ayağa kaldıran oysaki söz birliği etmişti nice sözcük nice v/eda.
İklimlerdense anne ikiletten kimse sevgiyi.
Ve kabullenemediğim onca ihaneti havale ettiğim İlahi Dergâh.
Yontusu mu günün?
Yongası mı hüznün?
Yortusu mu bilinmezsin?
Yâd ellerdeki tek yârim kalbimden eksik etmediğim bilumum duygusu ömrün ve işte kapısındaım İlahi Makamın.
Günler salkım söğüt.
Duygular salkım saçak.
Bekletildiğim ne ki beşerin kapısında yeter ki kabul göreyim Hakkın Dergâhında.
Girift imişken her söylem.
Gaipten gelen coşkum ve sevgim bir o kadar elem.
Gönül tezgâhı:
Kalp gözü.
Can pazarı.
Havadisler saklı yüreğimde ve işte solgun haresi yılların yeter ki uzak olsun hanemden ölüm.
Bir seyyahım ki.
Belki de seferisi duyguların.
Kalbimse saydam ve şeffaf.
Reşit olsa ne olmasa ne acılarım?
Rengi yitti dünün:
Rakımında çocukluğumun büyümeye rest çektim günbegün.
Zanlardan uzak.
Zaman aşımı belki de içine düşülesi tuzak.
Endamı evrenin ve beni uzaklardan çağırın sesi hem matem hem umudun ve işte Araf'ta kayıtlı ve işte afaki olan her ç/ağrı.
Şimdiyden yoksundum dün.
Dünüme muhalif alabildiğine hüznün.
Yarınların beklentisi ve sadık olduğu kadar kalemin yüreğimin Reçber'inde saklıdır g/izim.
Meali yorgun yılların dinmeyen rüzgârın esintisi boynumsa kıldan ince kaderin hanesinde saklı o

mütereddit tekil varlığım gel gör ki yazdığım sevdiğim kadar da Hakkın yolundayım:

Ey, yüce Rabbim af eyle günahları ve kır bileğini önüme set çeken imkânsız imkân dâhilinde bahşet haneme:

Acımdan büyük acı da yaşatma yeter ki.

Solgun bir çiçeğim mademki nazarında insanların...

Toprağına sadık bakaya kalan hatıralarımın güzergâhında mevcut iken o rahle ve işte ben o gök gözlü kadının dinmeyen rüzgârı ve sevdasıym direncimle dirayetimle baş koyduğum Hak yolunda duacısıyım da varlığının ve sağlığının.

Kimse beni yok sayan ve her kim ise nefretini boca eden bense bülbülle konuşup önce güle konuştuğum sonra da solmamak üzere gül olup açtığım varsın açılmayan kapılardan kovulayım yeter ki her açmaza düştüğümde yolumu aydınlık kılsın yüce Huda:

Ne öncem ne sonram.

Anda saklı varlığım ve şükür duygularım yeter ki uyanmayayım gözüm açık gördüğüm rüyadan...